
99-11-RE

CAUSA 99-11-RE

Número de registre: 133-1999. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 18 DE SETEMBRE DE 1999

BOPA núm. 54, del 22 de setembre de 1999

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 13 de juliol de 1999 pel Sr. Manuel M. Pujadas Domingo, representant processal del Sr. Josep Pompeu Nogueira Batista Dos Santos, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional de data 2 de juliol de 1999 sobre la inadmissió de la causa 99-11-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88, 98 c) i 102 a);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del dia 2 de juliol de 1999;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Josep López Burniol;

Antecedent únic

Amb data 13 de juliol de 1999, la representació processal del Sr. Josep Pompeu Nogueira Batista Dos Santos va formular recurs de súplica contra l'aute d'inadmissió d'aquest Tribunal de data 2 de juliol de 1999 per sol·licitar el reexamen de la resolució que conté i, en virtut de les al·legacions efectuades en el seu escrit, l'admissió a tràmit del recurs d'empara 99-11-RE.

Fonament jurídic únic

En l'escrit de recurs de súplica, el recurrent indica textualment: "Compartim absolutament els punts I, II i III del fonament jurídic del tribunal.

En canvi demanem a l'Alt Tribunal vulgui reconsiderar el seu IV paràgraf quan es diu que el Tribunal Constitucional no pot entrar en la valoració de les coses i que l'acusat ha pogut valdre's de les proves pertinents per a la seva defensa".

Aquest Tribunal, després de tornar a analitzar els fets i els arguments adduïts en la documentació de la present causa, i en constatar que en l'escrit de recurs de súplica no hi apareix cap raonament o element nou i diferenciat dels ja exposats en el seu dia, no troba cap motiu per modificar la seva decisió, per tant, es ratifica en la seva decisió anterior donant per reproduïdes les motivacions succintes que la justificaven: en el procés a quo no ha existit indefensió de cap tipus i, encara menys, violació del dret-principi a la presumpció d'innocència. La innocència ha estat debatuda en un procés degut, iniciat mitjançant una denúncia i continuat amb tots els tràmits processals. I quant a la valoració de les proves de càrrega, aquestes han estat directament apreciades tant pel Tribunal de Corts com, en acceptar la seva decisió, pel Tribunal Superior de Justícia. D'altra banda, segons consta en les actuacions del procés esmentat, l'acusat s'ha beneficiat de tots els mitjans de defensa, perquè, al marge que el recurrent pugui opinar que han existit defectes processals en l'obtenció d'algunes proves, s'ha d'assenyalar que aquests defectes, en seu constitucional, només poden ser al·legats quan es demostra que han causat una indefensió material.

En conseqüència, aquest Tribunal, després d'haver verificat que existeix una activitat probatòria suficient, demostrada a bastament en el judici oral i després d'haver comprovat la correcció formal de totes les actuacions processals, no pot immiscir-se ni en la valoració efectuada pels tribunals ordinaris, ni en la seva decisió jurisdiccional. Una vegada més repetim, ara ja amb suficient jurisprudència constitucional, que el dret a la jurisdicció no comporta el dret a una resolució favorable. I, ja que en el present cas s'ha disposat de mitjans de defensa suficients i atès que l'actuació jurisdiccional s'ha adaptat a les normes de procediment que la regeixen, no és procedent entrar en la consideració del fons de l'assumpte.

A més, cal recordar, en el mateix sentit, que aquest judici d'inadmissió s'ha produït davant l'absència de dades o elements que puguin inclinar raonablement i en termes constitucionals, l'opinió d'aquest Tribunal cap al convenciment que s'ha pogut produir la vulneració d'un dret fonamental.

Com que aquest no és el cas en la present causa, i no podent apreciar el contingut constitucional de la demanda, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, hem de ratificar la decisió continguda en l'aute del dia 2 de juliol de 1999 en relació amb la causa 99-11-RE, desestimar el recurs de súplica presentat i declarar de manera definitiva la inadmissió a tràmit del recurs d'empara esmentat.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Josep Pompeu Nogueira Batista Dos Santos contra l'aute del Tribunal Constitucional de data 2 de juliol de 1999 que inadmetia a tràmit el recurs d'empara 99-11-RE.

Segon

Notificar el present aute al Sr. Manuel M. Pujadas Domingo, representant processal del Sr. Josep Pompeu Nogueira Batista Dos Santos, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri

Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el dia divuit de setembre de mil nou-cents noranta-nou.

Miguel Ángel Aparicio Pérez Pere Vilanova Trias

President

Vicepresident

Joan Josep López Burniol François Luchaire

Magistrat

Magistrat